

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/26/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200599
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200599.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: Leopold Maciazek PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO-HANDLOWE „LEO”, so sídlom ul. Piastów 3a, 42-470 Żeliszewice, Poľsko, IČO: 270023954, zastúpeného Mgr. Ľudmilou Vörčákovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom v Žiline, Národná 814/4, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (právny nástupca Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline), Predmestská 1613, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. k. 2012/01261-002 z 19. júna 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20Scud/1/2012-53 z 22. januára 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20Scud/1/2012-53 z 22. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20Scud/1/2012-53 zo dňa 22. januára 2013, podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.”), zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. 2012/01261-002 zo dňa 19. júna 2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. 2012/00652/AND zo dňa 21. marca 2012, ktorým uložil podľa ust. § 8a ods. 3 zák. č. 25/2007 Z. z. o elektronickom výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 25/2007 Z. z.”) žalobcovi pokutu vo výške 16.595 Eur za to, že dňa 27. januára 2011 o 3.33 hod. užíval vymedzený úsek diaľnice D3 Dolný Hričov - Strážov, D03-002 v smere Bratislava - Žilina bez úhrady mýta, lebo palubná jednotka umiestnená vo vozidle značky VOLVO, ev. č. D., s prípojným vozidlom značky Schmitz ev. č. D. bola vypnutá. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. a contrario tak,

že ich náhradu neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané riadne zistenie skutkového stavu veci správnymi orgánmi, ktoré ho subsumovali pod správne zákonné ustanovenie. Z vykonaného dokazovania správnymi orgánmi vyplynulo, že žalobca pred jazdou neuviedol do činnosti vo vozidle palubnú jednotku a jeho tvrdenia, podľa názoru súdu, žiadnym spôsobom nespochybňujú zistený skutkový stav. Vo vzťahu k jednotlivým námietkam žalobcu krajský súd samotnú skutočnosť, že žalobca si pri vstupe do Slovenskej republiky dobil kredit, vyhodnotil ako neopodstatnenú vo vzťahu k jeho povinnosti uviesť do činnosti palubnú jednotku pred jazdou, pretože kredit sa začne odpočítavať až po uvedení palubnej jednotky do činnosti. Za nesporne preukázanú skutočnosť vyplývajúcu z listinných dôkazov založených v administratívnom spise považoval, že palubná jednotka bola vodičom zapnutá až pri strete s hliadkou dňa 27. januára 2011 o 3.32,54 hod. Taktiež nepovažoval krajský súd za potrebné preverovať prepis telefonického komunikácie medzi príslušníkmi hliadky mýtnej polície a spoločnosťou Sky Toll, a.s., tak ako žiadal žalobca, nakoľko z úradného záznamu G. a E. a por. W. z doplnkového konania v odvolacom konaní jednoznačne vyplýva, že hliadka telefonovala na dispečing spoločnosti Sky Toll a.s. z dôvodu preverenia transakcií a záznamu z mýtnych brán na diaľnici D1. Vierohodnosť tohto listinného dôkazu nebola preto podľa názoru krajského súdu spochybnená ani tvrdením žalobcu. Taktiež považoval z listinných dôkazov za preukázanú skutočnosť, že žalobca aktivoval palubnú jednotku ako náhle prešiel popri hliadke mýtnej polície a nie ako tvrdí žalobca počas celej jazdy na vymedzenom úseku diaľnice. Z výpisu mýtnych transakcií jednoznačne vyplýva, že palubná jednotka bola naposledy v činnosti 25. januára 2011 a potom bola aktivovaná až 27. januára 2011 o 3.32,54 hod. Uvedeným konaním žalobcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 3 ods. 2 písm. a/ zák. č. 25/2007 Z. z., pretože podľa tohto ustanovenia je prevádzkovateľ vozidla a vodič povinný uviesť do činnosti palubnú jednotku vo vozidle ešte pred jazdou a nie počas nej. Taktiež nebolo potrebné podľa názoru krajského súdu skúmať poveternostné podmienky v čase jazdy, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že palubná jednotka nebola pred jazdou aktivovaná, okrem toho však krajský súd poukázal na znenie § 16 ods. 1 vyhlášky č. 388/2009 Z. z. ktorou sa vydáva Mýtny poriadok, z ktorého vyvodil záver, že aj keby palubná jednotka napriek aktivácii zostala v dôsledku technickej poruchy nefunkčná, vodič bol povinný pred jazdou, počas nej ako i po skončení jazdy, kontrolovať funkčnosť a správne nastavenie palubnej jednotky. Záverom krajský súd skonštatoval, že nebolo potrebné vykonať dôkazy navrhnuté žalobcom, nakoľko dospel k záveru, že v danej veci vykonané dôkazy odôvodňovali prijatie skutkového záveru, tak ako je uvedený vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa súd obmedzí len na otázku, či už vykonané dôkazy z ktorých správny orgán vychádzal pri vydávaní napadnutého rozhodnutia nie sú pochybné, t.j. hodnoverné, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému dospel správny orgán a napokon, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis a len v tejto súvislosti vykonáva dokazovanie. Správny súd vychádza zo zisteného skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia, zásadne však nevykonáva dokazovanie vo veci samej. V danej veci súd zistil, že vykonané dôkazy odôvodňujú prijatie skutkového záveru, tak ako je uvedený vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, tieto dôkazy boli vykonané zákonne, sú vierohodné, a preto správny orgán, keď z nich vychádzal, dospel k správne zistenému skutkovému stavu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Ako dôvod uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel tak na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca uviedol, že i naďalej zotrváva na svojom tvrdení, že svojím konaním nenaplnil objektívnu stránku správneho deliktu podľa ust. § 8a ods. 1 zák. č. 25/2007 Z. z. a na argumentácii totožnej ako v samotnej žalobe. Zdôraznil, že prvostupňový správny orgán napriek zneniu ust. § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s

návrhmi, námietkami a vyjadreniami žalobcu, čím dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Tým, že sa druhostupňový správny orgán opieral o skutkové zistenia prvostupňového orgánu zistený skutkový stav vyvoláva značné pochybnosti o jeho správnosti a nestrannom dokazovaní. Žalobca uviedol, že i naďalej trvá na náležitom zistení skutkového stavu veci ako aj na primeranom preverení tvrdení žalovaného a bezprostrednom vykonaní požadovaných dôkazov. Žalobca navrhol vykonať dôkazy, ktoré môžu byť podkladom pre liberáciu žalobcu z objektívnej stránky správneho deliktu podľa ust. § 8a ods. 1 zák. č. 25/2007 Z. z., a to predložiť :

- prepis telefonickej komunikácie Sky Toll, a.s. zo dňa 27. januára 2011 o 03:33 hod. s príslušníkmi mýtnej polície,
- rozpis hliadok a umiestnenie mýtnej polície zo dňa 26. januára 2011 od 22:21 do 24:00 hod. na úseku Čunovo Rajka (D4) smer Bratislava - Žilina a zo dňa 27. januára 2011 od 0:00 hod do 03:33 hod. na úseku Čunovo - Rajka (D4) smer Bratislava - Žilina,
- overovaciu značku meracieho zariadenia spoločnosti Sky Toll, a.s., získanej na základe následného overenia v súlade s § 17 a 18 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrologii a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu opätovne zdôraznil neopodstatnenosť odvolacích námietok žalobcu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu, nakoľko správne orgány vychádzali z nevyvrátiteľných dôkazov obsiahnutých v spise. Mal za to, že správne orgány v danej veci postupovali a rozhodli v súlade so zákonom, preto navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk . Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 25/2007 Z. z. o elektronickom výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje elektronický výber mýta za užívanie vymedzených úsekov diaľnic, rýchlostných ciest a paralelných ciest, do ktorých sa môže odkloniť doprava z transeurópskej cestnej siete alebo ktoré priamo konkurujú určitým častiam tejto siete (ďalej len "vymedzené úseky ciest"), podľa prejazdenej vzdialenosti, práva a povinnosti užívateľov týchto vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, správcu výberu mýta, výkon kontroly a zodpovednosť za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 písm. a/, c/ citovaného zákona, prevádzkovateľ vozidla a vodič vozidla sú povinní a) pred jazdou po vymedzených úsekoch ciest umiestniť a uviesť do činnosti vo vozidle palubnú jednotku,

c) správne používať palubnú jednotku.

Podľa ust. § 8a ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, správneho deliktu na úseku výberu mýta sa dopustí fyzická osoba oprávnená na podnikanie alebo právnická osoba, ktorá prikáže alebo dovoľí, aby sa na jazdu na vybraných úsekoch ciest použilo vozidlo, za ktoré nebolo uhradené mýto alebo ktoré nemá palubnú jednotku.

Podľa ust. § 8a ods. 3 citovaného zákona, za správny delikt podľa odseku 1 uloží okresný úrad pokutu vo výške 16 595 eur.

Podľa ust. § 32 ods. 1,2 zák. č. 71/1967 Zb. správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ust. § 34 ods. 1,4,5 zákona č. 71/1967 Zb., na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 47 ods. 1,3 zák. č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak prítom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správnemu orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že príslušný obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Žilina začal konanie vo veci spáchania správneho deliktu, a to na základe podnetu G. referenta oddelenia mýtnej polície PZ Žilina. Hliadkou mýtnej polície bolo zistené spáchanie správneho deliktu žalobcom dňa 27. januára 2011 o 3.33 hod. v mieste D03-002, Dolný Hričov - Strážov, keď žalobca v uvedený deň viedol vozidlo zn. VOLVO, EVČ: D. s návesom EVČ: D. v smere z Bratislavy do Žiliny, po diaľnici D1 a D3, keď bol kontrolovaný hliadkou mýtnej polície v zložení: veliteľ hliadky G., člen hliadky G. J., mýtny úradník E., a pri kontrole na úseku D3 Dolný Hričov - Strážov bolo zistené, „že vozidlo sa pohybuje na úseku výberu mýta s vypnutou palubnou jednotkou, a teda nie je za dané vozidlo uhrádzané mýto“, čím došlo k porušeniu ust. § 3 ods. 2 písm. a/,c/ zák. č. 25/2007 Z. z., čím sa dopustil správneho deliktu podľa ust. § 8a ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Žalobca bol v rámci správneho konania predvolaný na prerokovanie správneho deliktu, a zároveň bol poučený o možnosti vyjadriť sa k podkladom, spôsobu jeho zisteniam, prípade navrhnúť jeho doplnenie.

Rozhodnutím Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline, príslušného prvostupňového správneho orgánu č. sp. 2012/00652/AND, zo dňa 21. marca 2012 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 16 595 Eur za to, že dňa 27. januára 2011 o 03:33 hod. užíval vymedzený úsek diaľnice D3 Dolný Hričov - Strážov, D03-002 v smere Bratislava - Žilina bez úhrady mýta, lebo palubná jednotka umiestnená vo vozidle značky VOLVO, EVČ: D. XXXXX s prípojným vozidlom značky Schmitz D./B.XX E, EVČ: D. bola vypnutá. Uvedeným konaním porušil žalobca ust. § 3 ods. 1, 2 písm. a/ a c/ zák. č. 25/2007 Z. z. a naplnil tak znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ust. § 8a ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Následne odvolací orgán upovedomil účastníkov listom zo dňa 14. mája 2012 o podaní odvolania a z dôvodu potreby doplnenia dokazovania predvolal svedkov E. a G. a G.

Rozhodnutím Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline zo dňa 19. júna 2012, č. 2012/01261-002 bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo potvrdené. Preskúvanie rozhodnutí správnych orgánov je predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje záver krajského súdu v preskúmvanej veci za správny a súladný so zákonom. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, keď nevykonával navrhnuté dôkazy a to aj napriek tzv. plnej jurisdikcii, pretože súd môže, pokiaľ považuje skutkové zistenia za správne a úplné vychádzať pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia zo skutkových zistení zistených správnym orgánom a nie je tak povinný vykonať dokazovanie podľa tretej časti O.s.p..

V danom prípade krajský súd vychádzal zo skutkových zistení správneho orgánu, ktoré považoval za jednoznačne preukázané a ďalšie dokazovanie v danej veci by bolo nadbytočné. Na podporu uvedeného poukazuje odvolací súd na to, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Výkonané dôkazy podľa názoru krajského súdu odôvodňovali prijatie skutkového záveru, tak ako bol uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia s čím sa stotožňuje i súd odvolací. Nezakladá sa na pravde ani tvrdenie žalobcu, že prvostupňový správny orgán sa nevysporiadal s jeho námietkami a vyjadreniami. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že ten obsah vyjadrenia žalobcu vo vzťahu k ním zisteným skutočnostiam vyhodnotil v tom smere, že nemali vplyv na zmenu výrokovej časti rozhodnutia. Okrem toho žalobca totožné námietky vzniesol aj v samotnom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu s ktorými sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vysporiadal. Protiprávnosť konania žalobcu bola v konaní

dostatočne preukázaná listinnými a inými dôkazmi obsiahnutými v administratívnom spise a argumentácia žalobcu protiprávnosť tohto konania žiadnym spôsobom nespochybnila.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu považoval za súladné so zákonom, a preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods.1 O.s.p..

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil, vychádzajúc pritom z odvolania, ako aj z rozsahu a dôvodov podanej žaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.